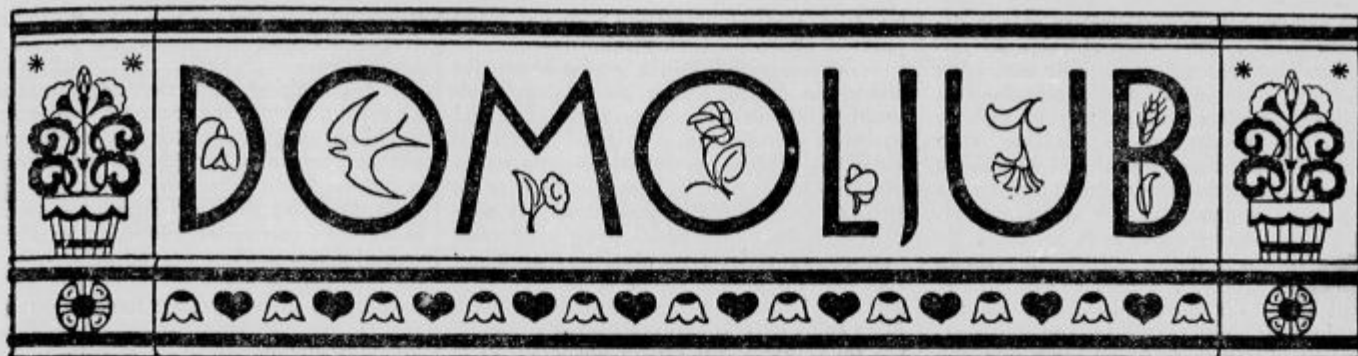

Iskalo Jugoslovansko knjižsko zvezo. — Cena 38 Din za celo leto. — Za izposojništvo 60 Din. — Posredniška štampiljka 1 Din. — V insertnem delu vsake drobne vrstice ali nje prostor 10 Din.

Izhaja vsako sredo ob 6 zjutraj. — Spis in dopis naj se pošilja na Uredništvo „Domoljuba“, naročnika reklamo pa na Inzerat na Uredništvo „Domoljuba“ v Ljubljani. Kopirajeva ulica šte. 6.

Izprijeno časopisje.

Hudiča je treba imenovati s pravim imenom. Tega se najbolj boji. Tako tudi naše slabo časopisje. Če naj temu damo pravo ime, bomo rekli, da je to glasilo sprijenih in brezvernih. Naš voditelj dr. Korošec je letos ob neki priliki primerjal Slovence veliki družini, kjer imajo več sinov. Rekel je, da se ne smemo čuditi, če se kak sin v družini spridi. To se vendar velikokrat dogaja. Zato tudi ni prav nič čudno, če je v celi Sloveniji toliko sprijenih slovenskih sinov, da si lahko vzdržujejo svoja glasila.

Zdi se nam, da poštenemu slovenskemu narodu ni treba drugega, kakor da tako časopisje pravilno označimo in se ga bo v svoji poštenosti daleč ognil. Našim ljudem v pohvalo moramo že danes priznati, da ni bilo dovzetno za tak tisk in ga je odklonilo ter prepustilo tistim, čigar je, — sprijenim in brezvernim.

Sprijeno časopisje se je nekaj časa na vso moč trudilo, da bi zavladalo med našim narodom in bilo tisto, ki bi s svojim pisanjem ustvarjalo svoje tako zvano javno mnenje. Danes vsa poštena javnost s prezirljivim ponosom gleda na bravec takih listov. Ta ponos je brez dvoma največja pridobitev v boju zoper sprijeno časopisje, saj se je nekaj časa zdelo, kakor da bi se javno smeli brati samo sprijeni listi.

V boju proti slabemu časopisju se lahko imenuje že velik uspeh, če preprečimo, da sprijenega časopisja ne bo nihče drugi bral, kakor samo tisti, ki so do dna sprijeni. Teh itak ne bomo spreobrnili.

So pa še neke vrste ljudje, o katerih ne moremo ravno reči, da so sprijeni in vendar berejo sprijeno časopisje. »Jaz berem oboje in potem sodim s svojo glavo,« pravijo. Čudna je ta strahotna doslednost pri njih. N. pr. imajo odrastle otroke. Ti pa hočejo tako ponoči malo na vas in v vas. »Nikamor ne boš hodil, to je poguba za mladega človeka.« Pa se fant odreže: Moram skusiti to in ono, potem bom šele sodil s svojo glavo, če je to poguba za mladega človeka ali ne. To bi pogledal oče, odkod se je fantu utrgala ta bedasta modrost. In vendar je sam prav tak. Danes je sto in tisočkrat z zgledi dokazano, kako protiversko časopisje tihoma krade vero in poštenost iz srca, in vendar pravi modri

oče: »Berem oboje, da potem sodim s svojo glavo.«

Ali: Doma v omari zagledaš med mnogimi steklenicami eno, ki je napisano na njej strup. Bedak bo rekel: Oho, stvar ni tako preprosta, moram poskusiti sam, potem bom s svojo glavo sodil. In vendar je tak bedak oni, ki bere sprijeno časopisje, češ, sam bom sodil s svojo glavo. Papeži in škofje, najbolj poklicani učitelji ljudstva, so sodili deset in desetkrat: slabo časopisje je dušni strup. Družine, v katerih se že dolgo časa stalno bere tiskani strup, so živ dokaz, kako zamira vera v starših in zamre v otrokih. Toda ne: berem oboje, da sodim s svojo glavo. Preden more soditi, je že zastrupljen in njegova sodba ni več njegova, ni več sodba vesti, ni več sodba vernega človeka, temveč sodba dušno zastrupljenega človeka.

Zgoraj smo omenili, da smo v boju proti slabemu tisku dosegli največ s tem, da gleda poštena slovenska javnost s prezirljivim ponosom na bravec sprijenega časopisa. Če se vprašamo, kdo je k temu pripomogel, bomo rekli, da ima precejšen delež zaslug naše krščansko časopisje. — Najboljše orožje v boju s slabim časopisjem je drugo boljše časopisje. Med katoliškimi časopisi danes opozarjamo samo na »Slovenca«, ki je po priznanju treznih nasprotnikov eden najresnejših in najboljših dnevnikov v Jugoslaviji. Njegovi politični gospodarski in prosvetni spisi so postali obče znani. Glede svetovnih najnovejših vesti se poslužuje mednarodne poročevalske družbe v Berlinu, ki spada med najzanesljivejše. Vsak dan je trikrat z njo v telefonski zvezi. Po vsej Sloveniji ima razpreženo domačo poročevalsko službo. Nasprotniki ga z zavistjo imenujejo, da je glasilo ministrskega predsednika. Prepričani smo, da bi si ga marsikateri »Domoljubov« naročnik naročil, ko bi ga vsaj nekaj dni dobival na ogled. Torej: dopisnico in pero v roke!

Vsakovrstne ure, zlatnina in srebrnina po nizki ceni pri
L. Vilhar, urar
Ljubljana, Sv. Petra cesta 36.

Naš boj proti slabemu časopisju naj ne neha pri uspehu, da odklanjamo sprijen tisk. S sprijenim proč, naročiti pa pošteni tisk!

Streljanje v Zagrebu.

Vsak razsoden človek, zrel in uvideven politik pa še zlasti, mora vedeti, da se naše notranje državne razmere dajo urediti in zboljšati le v sporazumu vseh sinov naše naročne družine in v složenem sodelovanju vseh mož, ki jim je od razmer in ljudstva dana naloga in moč odločevanja v naši državni hiši. Zdi se pa, da se tega dejstva prav nič ne zavedajo naši bratje Hrvati, zlasti ne oni del njih, ki je v svoji zaslepljenosti zbran v vrstah radičevcev, ki jih po smrti Radičevi dejansko vodi Radičeva žena Marženka. Ta politična skupina, združena z našimi liberalci je v zadnjem času zgubila še tisto malo razsodnosti, ki jo je vsaj nekaj časa imela. Čudna in dostojnega, zrelega, v zgodovini preizkušnega naroda nevredna pota si je izbrala ta skupina. Vse njih delo in cilj gre za tem, da v ljudstvu ubijejo vsak čut za državno skupnost, vsako spoštovanje in ljubezen do naše, po tolikih vekih in trpljenju združene domovine. V ta namen se poslužujejo vsakih, še tako ogabnih sredstev. Z demagogijo in hujskanjem begajo in vznemirjajo prebivalstvo, kakor da naš narod ni že dovolj trpel od tega zla v zadnjih desetih letih in kakor da ni delo prva in edina potreba.

V Zagrebu so proglasili ti voditelji bojkota proti praznovanju 1. decembra, ki vendar znači za vse nas enako vreden in vesel praznik našega zedinjenja pred desetimi leti. Sad tega bojkota je bil, da je na zagrebških ulicah zopet tekla kri. Neodgovorni ljudje, ki jih dan za dnem v njih že itak močni zaslepljenosti podžiga in neti politične strasti časopisje KDK, so povzročili v Zagrebu dogodke, ki ki jih mora resno obžalovati vsak državljani, ki ljubi svoj dom, po tolikih borbah ipak zgrajen na razvalinah tisočerihih človeških žrtev. In vendar mislijo nekateri, da teh človeških žrtev še ni bilo dovolj, da jih je še znova in znova treba.

V Zagrebu se je kljub takšnemu položaju imel proslaviti 1. december mirno in dostojno: z običajno slovesno službo božjo in parado vojaštva. Zjutraj ob 9 se je v ta namen pred stolno cerkvijo zbralo vojaštvo,

ki je pričakovalo predstavnikov ostalih državnih uradov. Že v času zbiranja so pričeli padati iz množice zbranih meščanov razni klici proti državi, proti vladi, zlasti pa proti armadi. Naravno, da je tako početje vznemirilo predstavnike vojaštva, višje častnike in številne generale, ki so v zboru pred cerkvijo čakali še velikega župana, da se potem skupno podajo v stolnico k sv. maši. To vznemirjenje se je še povečalo, ko se je v tistem trenutku pojavilo iz zvonika troje črnih zastav. V zvonik so bili namreč zlezli zagrebški akademiki, ki so ob primeru prilike hoteli razviti te črne, žalne zastave. V ta namen so že od ranih jutranjih ur čakali v zvoniku. Generali so seveda zahtevali od stražnikov, da se zastave takoj snamejo, ker da sicer vojaštvo ne bo prisostvovalo službi božji. Stražniki in detektivji so tako pohiteli v zvonik, zastave umaknili, krivce pa aretirali. V tem pa so se spodaj na trgu pred cerkvijo vedno bolj množili klici proti vojaštvu in proti državi. Med množico je bilo pomešanih tudi vse polno komunističnih agitatorjev in hujškarjev, ki vedno ob takih prilikah nastopijo in skušajo razpoloženje ljudstva izrabiti v svoje namene. Ko se je tako pojavljalo med množico vse močnejše, preteče in grozeče razpoloženje in so demonstrantje začeli siliti naprej, ko vojniki sami od sebe sneli puške in natakili nanje bajonete. General Uzun-Marković je stopil proti približavajoči se masi delavcev in meščanov ter z dvignjeno roko zaklical: »Stojte!« V tem so tudi detektivji pripeljali iz zvonika aretirane mladeniče in zbrana masa je hotela priti do njih v očitnem namenu, da jih osvobodijo. Tako je množica vedno bolj obkroževala pomirjujočega generala in ko so vojniki videli svojega poveljnika v takem položaju, so začeli brez povelja polniti puške. Drugi general je nato izdal povelje, da vojaštvo takoj zapusti trg pred katedralo. Na povelje je vse vojaštvo odkorakalo izpred katoliške cerkve in odšlo k pravoslavni cerkvi, ne da bi se količkaj dalo izzvati od demokratov.

Medtem pa so detektivji v spremstvu stražnikov vedli v zvoniku aretirane mladeniče skozi Jelatičev trg na policijo. Ob ulicah, kjer so šli, je stal oprejec občinstva, ki je venomer demonstrativno izzivalo stražnike in vzklikalo aretiranim mladeničem. Nenadoma pa je nastalo na ulici streljanje. Mahoma se je množica razbežala, žrtev strela, Stanko Petrič iz Kranjske gore, pa je obležal na ulici v mlaki krvi. Ko so ga odnesli v bližnjo bolnico, se je dve uri zvijsal v smrtni borbi ter nato umrl v naročju svoje sestre, ki je bila obveščena in je takoj pritekla v bolnico. Ob priliki streljanja je bilo ranjenih tudi več drugih ljudi, med temi dva izmed stražnikov, ki so spremljali aretirance.

Popoldne so se demonstracije ponovile ter je spet nastalo streljanje v Jurističevi ulici, ko so stražniki poskušali skupino demonstrantov razgnati. Streljalo se je iz vrst demonstrantov, ter je bil zopet ranjen neki 51letni slikarski pomočnik.

Časopisje je izšlo v posebnih izdajah in je mučnemu položaju še prilivalo ognja ter pozivalo meščane, naj razobesijo raz

hiš črne zastave. Zastave so se res takoj pojavile skoro na vseh hišah.

Zvečer je vojaštvo z godbo napravilo obhod po mestu, kakor se to dogaja ob vsaki priliki državnega praznika. Na Illici so začeli demonstrantje zvižgati in izzivati vojaštvo, v Strossmayerjevi ulici pa so na vojaštvo celo metali kamenje. Ko se je sprevod nato vračal v vojašnice, je v neki ulici iz bližnje hiše padel strel, ki je ranil nadzornika redarjev, kateri so spremljali sprevod. Po prvem strelu se je začelo na sprevod streljati z vseh strani in z vseh oken so na vojaški sprevod metali kamenje. Ob tej priliki je bil ranjen poročnik, ki je poveljeval sprevodu in še nekaj vojakov. Streljanje je trajalo več minut, ter je le sreča, da ni bilo več smrtnih žrtev.

Pri večerni predstavi »Prodane neveste« v gledališču so zopet začeli padati klici proti Belgradu in je bil spet oddan en strel. Ljudje so se razbežali iz gledališča, na kar se je predstava prekinila.

V vseh teh krvavih demonstracijah je bilo ranjenih 9 stražnikov. Dognano je po pričah, da so streljali le demonstrantje, zlasti je dokazano, da je Petriča ubil neznan mladenič, ki je takoj po dogodku izginil. V Zagrebu je vsled teh dogodkov policija zaprla 49 oseh.

Kam merijo zagrebški streli.

V Zagrebu se je zopet streljalo in se je prelivala kri. Streljali so poulični pobalini, ki so na eni strani nahujskani od svojih političnih voditeljev, na drugi strani pa od čifitskega zagrebskega časopisja, ki piše vedno tako, da je »kšeft«. Radičevci so zaslili s svojo politiko v slepo ulico, in sedaj ne morejo ne naprej, ne nazaj. Sporazum, ki ga jim ponujajo Slovenci in Srbi, trmoglavo odklanjajo, od zadaj pa pritiska ljudska masa, ki hoče in zahteva od svojih voditeljev dejanj in uspehov. Ker le-teh ni in jih pri taki politiki ne more biti, je treba hujškati, da se ljudstvo obdrži v primerni jezi in razburjenosti napram Srbom in Slovincem. Zato je potrebna kri, ki najbolj razburja.

Zagrebske strele bi čisto mirno lahko prešli kot znamenje obupa zaletelih radičevskih in žerjavovskih voditeljev, ko ne bi ti streli merili in zadevali čisto neke druge, kjer nam ne more biti vseeno.

KDK — kakor se podpisujejo združeni radičevci, žerjavovci in pribičevičevci — je s svojim hujškanjem v notranjosti države in še zlasti izven nje dosegla, da so naši sosede Italijani docela prepričani o bližnjem koncu Jugoslavije. Italijanski državniki imajo že narejen načrt, kako si bodo razdelili Jugoslavijo v slučaju razsula. Slovenija do Save s Trbovljami vred pripade Italiji, Stajerska s Prekmurjem Madžarski, Dalmacija Italiji, Hrvatska brez Vojvodine »samostojna«, Srbija zopet sama zase.

Italijani so zato tudi zlasti v poslednjem času razvili strahotno agitacijo po celem svetu, da Dalmacija po božjem in človeškem pravu pripada Italiji. Naši ljudje onkraj meje morajo še posebno v zadnjih časih trpeti najokrutnejša preganjanja, ker

Italija misli, da jim naša država v svoji razdrapanosti itak ne more dajati nobene opore več.

Zagrebski streli ob desetletnici nastanka države so merili naravnost v srce države, ki naj magari propade, samo da zmaga užaljena truma radičevskih in pribičevskih politikov. Radičevcem, ki so dosedaj skozi vseh deset let pokazali še najmanj smisla in čuta za usuznjene Slovence in Hrvatke onkraj meje, je čisto vseeno ali celo ljubo, da tudi ostale Slovence požre italijansko barbarstvo in madžarsko nasilje, samo da zmaga njihova trma. Ne njihov program, ker tega niti nimajo in ga zato tudi ne povelje, temveč samo užaljena trma jih žene v ta prepad.

Kako morejo naši samostojneži in žerjavovci še vedno podpirati tako politiko, ki je naravnost naprejena proti obstoju Slovencev, ne razumemo. Pač, razumemo samostojneže: nikdar niso imeli programa, vedno so se lovili od ene stranke do druge ter vedno obviseli tam, kjer so Slovincem največ škodovali. Zato bi bilo čudno, da bi bili danes kje drugod kakor pri radičevcih. Toda čudimo se žerjavovcem: vedno so tolkli na najglasnejši državni boben, po vseh kotih so lovili »protidržavne« elemente, danes pa so v najtesnejšem objemu s stranko, ki po načrtu in zavedno razbija državo. Danes gredo čez drn in strn za radičevsko stranko, ki hoče zabiti žebelj v raven slovenskega naroda.

Ob dejstvu, ko barbarski Italijan grg bežljivo sega s svojo roko po naši zemlji, ob dejstvu, da naši bratje onkraj krivične meje trpe nepopisno dušno in telesno trpljenje — ob tem dejstvu bi morali Slovenci vsi stati kot en mož za državo in njen obstoj. Zakaj brez lastne države smo obsojeni na smrt. Prav je, da zahtevamo čim več avtonomije, ki jo bomo, če Bog da, tudi dosegli, ko razmere in miselnost tam na jugu dozori, toda vrv podajati zaslepljenec, ki hočejo slovensko ljudstvo potegniti — zavedno in nezavedno — na italijanske in madžarske vislice, to je za Slovence neodpušljiv greh.

Ta greh samostojnežev in žerjavovcev je večji od onega, ko so glasovali za centralizem in vprav s tem pripomogli, da je prišlo do tega stanja v državi, kot je danes.

Liberalni gostilničarji in kmečki davek.

V Mariboru izhaja »Gostilničarski list«, ki je glasilo »Zveze gostilničarskih zadrug mariborske oblasti v Mariboru«. Ta zveza je v pretežni večini v liberalnih rokah in kakor kažejo razni protestni shodi proti oblastnim davščinam tudi čisto pod uplivom liberalcev.

To dokazuje tudi zadnji »Gostilničarski list« sam, ki je skoraj ves posvečen boju proti oblastnim davščinam. Med drugim piše na naslovni strani tudi g. Andrej Oset proti oblastnim davščinam ter govori, kako bi mogla oblast tudi na drug način, t. j. brez obdačenja gostilničarjev kriti svoje izdatke.

In kako naj to stori oblast? Čisto enostavno naj obdači kmeti! Kajti »poljedel-

stvo s sedanjim proračunom sploh ni bilo prizadeto, pravi g. Oset. Torej kmet po mnenju g. Oseta in liberalnih gostilničarjev sploh ne plačuje oblastnih davkov. V resnici se moramo kar čuditi, kaj vse ne ve liberalni gostilničar. Nazadnje nam bo gosp. Oset še dejal, da plačujejo liberalni gostilničarji vse davke iz svojega in da ne zaračunavajo davke in trošarino v pijačo. Vsi pa vemo, da plačujejo vse takse in davke gostilniški gosti in to so na deželi kmetje. Zato je več ko neresnica, če trdijo liberalni gostilničarji, da kmetje niso obdačeni.

Sicer pa je itak stara stvar, da na vse zadnje prevale vsi javne dajatve na kmeta, samo kmet jih ne more prevesti na nobenega drugega. Prav tako pa je že davno dokazana resnica, da se godi vsem stanovom dobro, če se godi kmetu dobro in da so vsi brez zaslužka, če je kmet brez denarja. Zato pa je tudi čisto nesmiselno zahtevati posebno obdačenje kmeta, ker to ima posledice za vse druge stanove. Je pa tudi nad vse krivično zahtevati nove davke za kmeta. Kdo pa toliko dela in pri tem tako slabo živi, ko kmet! Ali je o tem še treba izgubljati kako besedo?

Ni prvič, da so liberalci zahtevali večje davke za kmeta in tudi ne bo zadnjič. Liberalna gospoda je že od nekdaj tega mnenja, da nima kmet nobene druge pravice, ko da dela za druge. Ni pa tega mnenja Slovenska ljudska stranka, ki ve, da je kmet steber naroda. Zato pa je bila SLS tudi vedno na braniku kmetovskih koristi in zato ne bo nikdar dopustila, da bi živeli drugi na račun kmeta. SLS je oprostila slovenskega kmeta od oderuhov in bo znala skrbeti tudi, da bo kmet pravično obdačen, ne pa da bi vsled prevelikega obdačenja kruto trpelo vse gospodarstvo.

Slovenski kmet je zato tudi SLS izrekel svoje zaupanje, ker ve, da je SLS njegovega zaupanja vredna, ker se povsodi bori za kmeta in če treba tudi proti liberalnim gostilničarjem, ki bi hoteli nove davke za kmeta.

Teh SLS ne bo dovolila, ker davke naj plača tisti, ki zasluži veliko in to je v prvi vrsti težka industrija, ne pa kmet, ki tudi pri pridnem delu komaj izhaja.

Hujskarije z davki.

Liberalci in samostojneži si na vso moč prizadevajo, da bi poiskali na klerikalcih kaj, s čemer bi mogli hujskati. Ker ne morejo najti nič resničnega, si pomagajo z lažjo. In kako neumne laži! Na primer po poročilu belgrajskega »Vremena« je na blejskem shodu govoril liberalni govornik, da pride na vsako glavo v Sloveniji 1000 dinarjev davka. Govornik, ki je govoril takoj za njim na istem shodu, pa je trdil, da pride na glavo 262 Din. Tako poroča »Vreme«. Sedaj se pa človek spozna!

Dejstvo je, da nekateri davkoplačevalci letos plačajo več davka. To namreč tam, kjer so povišane druge, nedržavne doklade (občinske, cestne, zdravstvene itd.) in oni, kateri morajo plačevati zastanke iz prejšnjih let. Morda temu ali onemu tudi sicer pride nekoliko več kot lansko leto, toda na splošno je pa res, da bo Slovenija letos plačala 100 milijonov

»SLOVENEK« POVSOD

V vse kraje v naši državi in kirom sveta razpeljejo vsako jutro vlaki in avtomobili v dvajset tisoč izvodih naš dnevnik. Ali si tudi ti med tistimi, ki ga dobe? Če še nisi, sporoči nam takoj po dopisnici svoje ime in točen naslov.

»SLOVENEK« LJUBLJANA JUGOSLOVANSKA TISKARNA

državnega davka manj kot n. pr. l. 1925., ko so liberalci vlekli krave iz hlevov.

Naš poslanec se je obrnil na državnega podtajnika dr. Letica, ki ima opraviti samo z davki, naj da točne številke. In jih je dal.

Te številke povedo vse. Slovenija je plačala direktnih davkov:

v letu 1924.	190 mil. Din,
v letu 1925.	295 mil. Din,
v letu 1926.	226 mil. Din,
v letu 1927.	227 mil. Din,

v l. 1928. pa v prvih devetih mesecih 132 mil. Din, dočim je bilo lansko leto v prvih devetih mesecih plačanih 143 mil. Din.

Torej v letu 1925., ko so bili liberalci vsemogočni v vladi, 295 milijonov, letos, ko so bili naši poslanci v vladi, pa bo številka dosegla komaj 200 milijonov.

Prihodnje leto pa pride v veljavo novi zenačeni davčni zakon, katerega smo zahtevali deset let, pa je še le letos bil sklenjen.

Torej lažite naprej, gospodje!

V Belgradu.

27. nov. Najvažnejše delo se sedaj vrši v odseku za ljudskošolski zakon. Liberalni učitelji so stavili zahtevo, da mora krščanski nauk iz šole, oziroma duhovnik. Zakaj krščanski nauk, ki bi ga poučeval liberalen učitelj, bi ne bil noben krščanski nauk. V odseku se je poslanec Kremžar zavzel za prvi vrsti za to: 1. da mora biti vzgoja otrok versko-moralna, torej morajo katekizem poučevati duhovniki; 2. da mora ljudstvo imeti velike pravice pri upravi šolstva; 3. da morajo zasebne šole ostati in jih mora država podpirati; 4. da se morajo narodne manjšine upoštevati.

Narodna skupščina se je bavila z dalmatinskim agrarjem in so ministri odgovarjali na tozadevna vprašanja zemljoradnikov.

Finančni odbor je obravnaval uredbo o odločitvi čina in razvrstitve uradništva finančne stroke.

28. nov. Zemljoradniški poslanec Lažič je zahteval, da se onim, ki so stopili v stalni kader v času od 1912 do 1918, prizna, da so služili cel rok. Vojni minister je odgovoril, da se pripravlja popravek k vojnemu zakonu, kjer se bo to upoštevalo.

Opozicijski poslanec Vujčić je zahteval, da se radi nerednosti odstavi okrajni glavar v Veliki Kikindi. Notranji minister dr. Korošec odgovarja, da je to že izvršeno.

Nato je vojni minister poročal o aeroplanskih nesrečah, katerih pri nas pride na vsakih 6000 ena, dočim jih pride drugod več. Radi slabega materiala je bila samo ena nesreča — vse druge so se pripetile radi drznosti letalcev.

Narodna skupščina je bila na to za nekaj časa odgojena.

29. nov. V odseku za ljudskošolski zakon sta se gorko zavzela za verski pouk v šolah po duhovniških nemških poslanec Kraft in musliman Miovic. Nemški poslanec Kraft je obenem izjavil, da edini prosvetni minister, ki je pravilno razsodil manjšinske pravice v šoli, je bil dr. Korošec. Žal, da je Pribečević pozneje vse njegove uredbe prevrnil.

30. nov. V odseku za ljudskošolski zakon je tudi radikalni poslanec Kostić govoril za pouk katekizma od strani duhovnikov. Tudi v Srbiji, kjer se to dosedaj ni dogodilo, naj se to uvede.

NOVIČAR

Preberite! Važno!

V zadnji številki »Domoljuba« je prejel vsak naročnik, ki prejema list na svoj naslov, položnico za obnovo letne naročnine za leto 1929. — Cena listu ostane enaka kot doslej, in sicer:

Za vse kraje v Jugoslaviji	Din 38.—
Za Češko-Slovaško	Kč 35.—
Za Avstrijo	šil. 7.—
Za Francijo	Fr. 27.—
Za Nemčijo	M. 4.25
Za Ameriko in ostale kraje	dol 1.—
Za Italijo	lir 20.—

Naročniki iz krajev, kjer ne morejo pošiljati naročnine po položnicah, naj pošiljajo denar po banki ali v priporočenem pismu. — Naročnina se tudi v bodoče lahko plačuje v polletnih ali četrtletnih obrokih, toda v vsakem slučaju naprej. List bomo pošiljali samo toliko časa, dokler je plačan. Pri plačilu zneska naj se navede vedno oni naslov, pod katerim list doslej prihaja. Vsaka prememba v naslovu naj se sporoči posebej. S plačilom naročnine ne odlašajte! Čim prej, tem bolje!

d Cene sladkorja so nekoliko znižali tudi v podrobni razprodaji.

d Skof v Skopljem g. dr. Gnidovec se je na povratku iz Rima oglasil tudi v Celju. Podal se je k sv. Jožefu ter obiskal tam svoje nekdanje redovniške tovariše.

d 60 letnico je praznoval te dni v Mariboru odlični skladatelj in glasbenik sodnik g. Oskar Dev.

d V Mariboru je izšla 1. decembra prva številka »Nedelje«, cerkvenonabožnega tednika za negovanje verskega življenja v družini, posamezniku in družbi. Tednik izdajajo vse tri mariborske župnije.

d 10.000 Din za najrevnejše gojence Marjaniša je dovolil ljubljanski oblastni odbor povodom proslave 70 letnice ljubljanskega stolnega prošta gosp. Andreja Kalana.

d Za častnega občana je imenoval občinski odbor v Stari Loki svojega ožjega rojaka ljubljanskega prošta in generalnega vikarja g. prelata Andreja Kalana.

d Odmev lanske letošnje volilne borbe za trgovsko in obrtno zbornico. Svoj čas je bil urednik »Slovenca« g. Miha Krek pri drž. sodišču v Ljubljani obsojen na zaporno kazen in denarno globo in zasebno odškodnino radi nekega članka v »Slovencu«, ki je izšel v času lanske letošnje volilne borbe v TOI. Vseled tega članka se je čutil užaljenega g. Josip Rebek, ključavničarski mojster v Ljubljani kot nosilec nasprotne kandidatne liste. Na ničnostno pritožbo, ki jo je vložil zagovornik »Slovenca« dr. Brejč, se je vrnila 28. novembra razprava pred stolom sedmorice. Najvišje sodišče je ničnostno pritožbo v celem obsegu ugodilo in g. Kreka popolnoma oprastilo.

d Ali že imate koledarček Jugoslovanske kmetijske zveze? Ako ne, naročite ga

takoj! Prosimo g. zaupnike, da pospešijo razprodajo. Vsebinsko koledarjeva je tako zanimiva, da bi ne smel noben kmetovalec ostati brez njega. Nekaj izvodov je še v tajništvu JKZ, Ljubljana, Jugoslovanska tiskarna, na razpolago. Pohitite z naročilom, ker zaloga bo kmalu pošla!

d Proti občinskim volitvam v Mostah in v Devici Mariji v Polju so vložene pritožbe. Uspeh, ko to pišemo, še ni znan.

d Delo SLS za železničarske upokojence. Jugoslovanski klub je bil iz prometnega ministrstva obveščen, da je predloženi zakon o prevedbi južnih železničarjev kronskih upokojencev v dinarske pokojnine v ministrstvu bil rešen 26. novembra št. 19.852 in je bil ta dan poslan predsedniku ministrskega sveta v odobritev. Načrt zakona morata po odobritvi ministrskega sveta podpisati še finančni minister in kralj, nato bo predložen narodni skupščini v razpravo. Kredit za prevedbo je že zagotovljen. Dinarske pokojnine bodo veljale nazaj do 1. avgusta 1927.

d Vojni minister je obljubil poslancema Škulju in Brodarju, da bo pustil čim več rekrutov v službi v Sloveniji.

d Zakaj davkarja popisuje zgradbe. Zdaj ko davčna oblast vrši popisovanje zgradb za sestavo novega hišnega katastra, so nasprotniki SLS, posebno samostojni kmetje, pričeli vprav nesramno hujskati, češ, da bodo kmetje in sploh vsi plačevali davke v mnogo višji izmeri kakor dosedaj, celo od kozolcev, od vsakega okna kakor v Italiji itd., da se vrši vse to popisovanje samo radi tega in podobno. Ljudje so vsi zfigani, ker seveda preradi verjamejo takim izmišljotinam. Vseled tega smo se obrnili na pristojno oblast in zvedeli sledeče: Popisovanje hiš in zgradb se vrši samo vsled naprave novega katastra, ker je bil stari radi mnogih novih zidav, premembe posetnikov, porušenj itd. nepopoln ter ni mogel biti več zanesljiva podlaga obdavčenja. Poleg tega je potreben nov kataster tudi zato, ker bodo od 1. januarja 1929 dalje hišnega davka popolnoma proste hiše in zgradbe davkoplačevalcev, ki so kmetje, nimajo hiše oddane v najem ali pa niso obrtniki ali stalni nameščenci. Tako bo po novem zakonu n. pr. v kamniškem okraju, ki šteje okoli 7000 hiš, prostih, kolikor se da vnaprej približno določiti, hišnega davka čez 4000 poslopij, za katerega se je dosedaj plačevala hišna razredarina! — To je namen popisovanja, tedaj olajšanje davka, ne pa kako navijanje. To zabrusite vsakemu hujskaču v lice in če ne bo miroval, mu pokažite vrata, ker laže! Vse take primere hujskanja tudi naznanite, da se enkrat napravi konec zlobnemu početju takih brezvestnih ljudi! Ko se bo v polni meri pričel izvajati novi davčni zakon in bo vsak videl, da so naše gornje navedbe točne, da se bo znižal tudi zemljiški davek za več kot četrtino, tedaj bo šele vidno delo poslancev SLS, ki so to znižanje dosegli s svojim sodelovanjem v vladi in skupščini.

Nam ni treba demagogije in hujskanja, za SLS bodo govorile številke. In te bodo povedale, da je SLS izvršila samo z izpeljavo novega davčnega zakona v par mesecih več kakor pa vse nasprotne stranke z vsem gobezdanjem in kritiziranjem skoro osem let neomejenega vladanja. To povejte hujskačem, pa zaupajte mirno v delo naših poslancev.

d Razburjenje med lovci. Ker je oblastna skupščina sklenila, da se lovski zakup ne sme podaljšati razen z dovoljenjem občinskega odbora, je zavladalo med lovci veliko razburjenje. Doslej je namreč kakšen okrajni glavar na ljubo svojim liberalnim prijateljem kar na svojo roko lovski zakup podaljšal, občina pa je imela veliko škodo. Ker se je sedaj to odpravilo in se dala končna pravica obč. odbornikom, so liberalci seveda vsi iz sebe. Lov je luksuz in zato naj se plača.

d Volitev župana v Šmihel-stopički občini. Pritožba, ki jo je vložila Matkova stranka zoper volitve v občini Šmihel-Stopiče, je zavrnjena. V četrtek, dne 29. novembra so se vršile volitve župana in svetovalcev. Ponovno je bil izvoljen za župana Franc Brulc iz Hrušice, za podžupana Fran Pleško iz Šmihel. Župan, podžupan, kakor tudi vsi svetovalci so odločni pristaši SLS.

d Znižana vožnja za izredno glavno skupščina Zadrugne zveze v Mariboru. Prometno ministrstvo je dovolilo polovično vožnjo za Zvezino glavno skupščino, ki bo v četrtek 13. dec. t. l. ob 10 v dvorani Zadrugne gospodarske banke v Mariboru. Polovična vožnja je dovoljena za čas od 10. do vstetega 15. dec. Udeleženci naj kupijo na vstopni postaji cel vozni listek do Maribora, kjer pri izstopu voznega listka ne oddajo, ker velja s potrdilom o udeležbi tudi za vožnjo nazaj. Potrdila o udeležbi se bodo izdajala v prostorih zvezinega odbora in pri skupščini v dvorani Zadrugne gospodarske banke.

d V svarilo drugim. Znani Marolt iz Malih Škrjanc je bil ovaden na okrajno glavarstvo, ker se je na shodu Slovenske ljudske stranke dne 8. septembra zelo grdo izrazil glede našega voditelja dr. Ko-rošca. Zaradi tega je bil kaznovan od okrajnega glavarstva na 5 dni zapora. Upamo, da bo ta kazen v poduk raznim samostojnim in demokratskim kričočem, ki večkrat grdo in nedostojno govore in klafajo o naših voditeljih.

d Trgatev v oljčnih nasadih v Dalma-ciji se je že začela, dobi se tudi že novo olje letošnjega pridelka. V splošnem je oljka dobro obrodila, le ponekod so sadeži radi suše nekoliko drobnejši. — Oljčni sadeži se prodajajo po 250 do 300 Din meter-ski stot. Cena novega olja pa se suče od 14 do 15 Din.

d Ko so se peljali botri od krsta iz farne cerkve v Višnji gori proti Peščenku z avtomobilom, se je ta vsled goste večerne teme zaletel v dvovprežen voz. Vozniku je en konj takoj poginil, drugi pa je težko ranjen.

d Roparji so vlomili v župno cerkev na Teharjih pri Celju. Odneali so dragocenejšo dele monštrance, ciborij in tri bele s čip-kami obrobene oltarne prte.

d Za rektorja na zavodu sv. Hieronima v Rimu je imenovan g. dr. Madjerec, kano-nik v Belgradu.

d Velika vinska razstava bo v Zagrebu v prvi polovici marca 1929.

d Čiščenje. V Belgradu se je te dni vršila pred vojaškim sodiščem razprava proti podporočniku Franju Vinterju, ki je poveljeval državnemu erarju 2000 Din. Vinter je dejanje priznal, v svojo obrambo pa ni znal ničesar navesti. Sodišče ga je obsodilo na izgubo častniškega čina. Vinter je bil znan tudi v višjih slojih.

d Nova velika klavnica v Belgradu. Letos so pričeli v Belgradu na stroške mestne občine graditi novo klavnico v bližini mesta, kjer bodo zgradili most med Belgradom in Pančevo. Klavnica se bliža degraditvi in bo na spomlad izročena prometu. Nova klavnica, ki znatno prekaša ljubljansko, dasi so pri njej tudi uporabili skušnje iz Ljubljane, bo v higienskem oziru popolnoma moderna zgradba in bo celo večja in na višji stopnji kot one v Budimpešti, Pragi in na Dunaju. Nova klavnica bo zado-stovala za preskrbo mesa za 500 do 600.000 prebivalcev, v skrajni potrebi tudi za 800.000 prebivalcev.

d V obcestno grapo je zavezil avto tovarnarja Štefana Savca iz Slovenjgradca. Gospodar, ki je avto sam vozil je bil smrtnonevarno ranjen in je v bolnici umrl, spremljajoča soproga pa se je takoj potol-klila do smrti.

d Zopet sta trčila dva vlaka. Med železniškima postajama Okučani—Novska se je pripetila strašna nesreča. Kakih 400 me-trov od Okučanov sta trčila dva težka brzo-tovorna vlaka. Na tem kraju napravi želez-nica precejšen ovinek. Strojvodja, ki je vozil iz Okučan, ni opazil pravočasno na-sproti prihajajočega vlaka. Trk je bil silno močan. Obe lokomotivi sta razbiti. Razbilo se je tudi 20 vagonov. Ranjenih je 11 želez-ničarjev, med njimi več težko. Pogrešili so dve osebi, o katerih mislijo, da sta pod raz-valinami mrtvi. Drugi tir proge je zabari-kadiran z razbitimi vagoni, tako da nista mogla mimo brzovlaka. Ljubljanski brzo-vlak, ki odhaja ob osmih iz Ljubljane, je moral čakati v Raiču celih sedem ur. Pot-niki so morali prestopati na brzovlak, ki je čakal v bližini kraja nesreče, in sicer je bil to vlak, ki odhaja ob četrty na 12 iz Bel-grada proti Mariboru. Ljubljanski brzovlak je sprejel potnike belgrajskega brzovlaka, belgrajski pa potnike ljubljanskega brzo-vlaka, nakar sta se oba brzovlaka vrnila spet vsak v svojo smer. Med potniki je bil tudi poslanec Jugoslovanskega kluba Fran-jo Žebot. Pravi vzrok nesreče še ni znan. Uradnik na postaji Okučani je dal povelje za odhod tovornega vlaka, dasiravno tovor-ni vlak iz Nove Gradiške še ni dospel v Okučane. Po drugi verziji je vlakvodja vlaka iz Nove Gradiške s strojevodjo sam odpeljal iz postaje. Na kraj nesreče sta prišla pomožna vlaka iz Noveke in Nove Gradiške. Ranjence so z veliko težavo iz-velikli izpod razvalin.

d Novomeško porotno sodišče. Ana Kosova iz Češnje pri Mirni peči je bila ra-di požiga obsojena na 6 let težke ječe. — Franc Pestl iz Stare cerkve pri Kočevju, obdolžen hudodelstvo požiga, je bil od po-

rotnikov oproščen. — Leopold Lovšin iz Sajevca pri Ribnici, obdolžen hude telesne poškodbe, je bil oproščen.

d Požar na Bledu. Na Bledu je neka zločinska banda, ki pridno požiga. Zopet je pogorel skedenj s hlevom posestniku Jožetu Pintarju z Grada. Pogorela je tudi vsa krma in nekaj gospodarskega orodja. Živino so se težavo rešili.

d Huda nesreča z nožem. Pri Sv. Mi-klavžu pri Ormožu so se po končanem do-poldanskem pouku otroci treh višjih raz-redov igrali na prostem poleg cerkve. Na-enkrat je nastala smrtna tišina in zadonel je obupen krik: »Jezus, Jezus...!« Vsi otroci so strmeli v Stanka Snajderja, učen-ca 5. razreda, ki se je ves krvav dvignil s tal in se je držal za prsi. Fantek je kričal in se vlekel proti šoli. Naenkrat se je zgru-dil na tla. Nato sta priskočila dva fanta in sta ga dvignila. Kmalu je drugič padel. V tem trenutku sta pritekla gg. župnik in kaplan, ki sta slišala krik. Nudil se jima je pretresljiv prizor. Na tleh je ležal ime-novani učenec ves krvav v zadnjih vzdihih. Hitro sta mu odpela suknjo in zagle-dala sta kake 4 cm širok nož, ki je tičal 6—7 cm globoko v prsih. Nož sta previdno izdrla in fantka zanesla v sobo. Dr. Hro-vat, vodja bolnišnice v Ormožu, je dognal, da je nož prerezal nekaj žil in ranil pljuča. Rano je izpral in sešil. Ako otrok ostane pri življenju, je še vprašanje. Nesrečo je zakrivil sam. V notranjem žepu je imel odprt čevljarjski nož in ta se mu je pri padcu zasadil v prsi.

d Po boljševisko. Železniški delavci na postaji v Brodu na Savi, važnem želez-niškem križišču, so stopili v stavko. Na-stopiti sta morala policija in orožništvo, ker so se pojavili poskusi poškodb držav-ne lastnine. Prišlo je do spopada, pri ka-terem je bilo ranjenih več oseb. Radi stav-ke v Brodu je nastal občuten prometni zastoj.

d Žrtev mraza in — Čevljar Franc Ko-prive iz Brezine pri Brežicah je šel skupaj s svojo ženo po stelo. Ko sta se zvečer vračala domov, se je Koprive ustavil v go-stilni pri Zagarju v Dečnjih selah in klub prigo-varjanju žene ni šel z njo domov. Ker ponoči moza ni bilo domov, so ga drugi dan jutraj šli iskat in ga našli popolnoma premraženega ležati ob cesti v Dečnjih se-lah. Koprive je še isti dan umrl. Zapušča ženo in 6 nepreskrbljenih otrok.

d Tatovi so vlomili v prostore kmetij-skega gospodarskega društva v Logatcu in odnesli za okrog 2000 Din raznega blaga. Gotovine v blagajni — ni bilo.

d Po vrsti drug za drugim... Porotno sodišče prve stopnje v Belgradu je izreklo ponovno obsodbo nad bivšim blagajnikom Narodne banke Milutinovičem, ker je po-neveril milijon dinarjev. Že v prvi instanci je bil Milutinovič obsojen na šest let ječe in to sodbo je porotno sodišče potrdilo. Sluga Narodne banke Gjurgjevič, ki je pri poneverbi pomagal, je bil obsojen na leto dni ječe.

d Nekaj, kar se ne zgodi vsak dan. Pred dnevi so našli v bližini vasi Kule v Bački v kopici sena zakopano strahovito razmrvarjeno truplo, pri katerem so našli dokumente, glaseče se na ime agenta s sre-

Slivovko, brinjevec, pelinovec, rum in hruševac

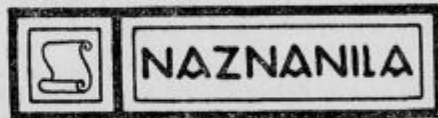
si lahko pripravite z našimi esenci. Stekle-nica za napravo 4—5 l žganja stane samo Din 20/—, po pošti Din 32/—, Tlačno navo-dilo na vsaki steklenici. — Samo v drogeriji A. Kanc sinova, Ljubljana, Z. dovska ul. 1

kami Andrije Kleiderja. Umorjenega člo-veka so hoteli že pokopati, ko se je vrnil pravi Kleider v Osijek in se tam zelo za-čudil, ko so mu sosedje povedali, da so ga našli zaklanega v Bački. Kleider si je ogle-dal svoje »lastno« truplo in spoznal v njem svojega podaganta Franja Vlaha, ki je imel pri sebi njegove dokumente. Morilca so že izsledili v osebi nekega delavca, ki je umor priznal.

d Iz drvečega vlaka padel v reko. Bli-zu postaje Vrbave v Slavoniji je padel z dr-večega vlaka vojak Nikola Radosavljevič. Padel je naravnost v rečno strugo in bil takoj mrtev.

d Za ameriške zadeve — dr. Ivan Černe, gosp. pis., Miklošičeva 6, Ljubljana.

d Žene, dekleta! Zastonj dobi vsaka »Slovensko kuharico«, če pridobi za žens-ki list »Vigred« 15 novih naročnikov in bo zanje plačana do 31. januarja 1929 celolet-na naročnina. — Naročnina znaša 25 Din. Naroča se pri upravi »Vigredi«, Ljubljana, Ljudski dom.

Šmartno pod Šmarno goro. Prosvetno društvo priredi v soboto 8. t. m. in v nedeljo 9. t. m. igro: »Vaški lovci«. Začetek ob pol 4 popoldne. — Vsi iskreno vabljeni!

n Orlovski odsek pri Sv. Heleni naznanja, da priredi v nedeljo 9. t. m. v Domu ob 3. uri aka-demijo. Nastopijo člani, mladi in odrli. K obliži udeležbi vsi vljudno vabljeni! — Bog živi!

n Vabilo k predstavi, ki jo priredi Katoli-ško prosv. društvo na Vrhopolju pri Moravčah, v nedeljo dne 9. dec. 1928 ob 3. uri pop. v Prosv. domu. Spored: 1. Moj dekleč, (moški zbor). 2. Liški junak, (mešani zbor). 3. »Verigae. (Finžgarjeva drama v 3. dej.)

Mežiška dolina. Orlovska mladina v Črni uljudno vabi na proslavo desetletnice ujedinjenja naroda združeno s proslavo Marijinega praznika na dan 8. decembra popoldne. Spored: Ob 14 spre-vod vse mladine v kroju iz županiške dvorane v cerkev, kjer bodo slovesne večernice. — Ob 15 slavnostna akademija v župnijski dvorani s telo-vadbo, igro, govori, deklamacijami in petjem. — Med telovadbo in odmori godba.

n III. oblastna vinska razstava in vinski se-jem v Ptuju se vrši v dneh 3., 4. in 5. marca 1929. Ker je letošnja vinska letina izpadla glede mno-žine in pri poznih trgatvah tudi glede kakovosti prav ugodna, bo ta razstava brez dvoma nudila vsem zanimancem veliko izbero dobrega vina po zmernih cenah.

n Razglas! Pričenši s prihodnjim letom se namesto dosedanjih sejmov vrše isti vsak drugi torek v mesecu. Ako pade sejmski dan na praznik, se vrši dotični sejem prvi prihodnji delavnik. Za dan 18. decembra 1928 javljen sejem se ne vrši, ker pade že na tretji torek v decembru. — Zupanstvo mestne občine v Kamniku.

MOKO, KRMILA

in vseh vrst špicerijo kupiš najbolje pri Ivanu Kralj prej Spreitzer-Tavčar Stari trg 39. — ZA BOŽIČ izjemno ugodne cene!

DO SVETU

Katoliška cerkev.

s Razno. Rojstno mesto sv. Hieronima je stalo najbrže tam, kjer je danes Št. Peter na Krasu. — V vatikanski baziliki v Rimu je papež odkril prelep spomenik Benedikta XV. Ta papež, ki nosi lep priimek »papež miru«, se je med svetovno vojno najbolj trudil za mir. Spomenik kaže Benedikta XV. v papeškem ornatu ko kleči pred Marijo z Jezuškom. Božje dete, s palmo miru v roki, blagoslovlja krvave bojne poljane.

Bolgarija.

s Macedonsko vprašanje. V Bolgariji od nekdanj prav radi sučejo revolverje. Nljube politične osebe najdejo čisto kar čez noč s prestreljenim sencem na ulici. Pred kratkim so ustrelili bivšega policijskega komisarja Beleta; čez par dni so pa pobrali na cesti macedonskega emigranta Dilova s prestreljeno glavo. Pred dvema tednoma so zborovali rezervni častniki. Na kongresu so eni bili za Cankova, drugi za sedanjega ministrskega predsednika Ljapčeva. Še isto noč po kongresu sta bila ustreljena dva odposlanca, ki sta se potegovala za Cankova. Vseh teh sporov je pa v glavnem krivo macedonsko vprašanje. Baje se je vlada odločila, da ne bo podpirala revolucionarnega odbora Makedoncev v južni Srbiji. Če se to zgodi bodo prišli nad Bolgarsko še krvavi dnevi domače vojne.

Čehoslovaška.

s Morilec Cena bega ubit med sodno razpravo. V Pragi se je pričela pretekli teden razprava proti Alcibiadu Bebiu, ki je lani oktobra umoril albanskega poslanika Cena bega v Pragi. Med sodno razpravo je neki Albaneec nenadoma oddal na obtoženca Bebija več streliv in ga ubil. Od streliv je bil ranjen tudi neki italijanski častnikar. Napadalec na Bebija so zaprli. Trdijo, da je bil zadnji umor naročen iz Albanije, ker se je albanska vlada bala, da bi Bebi podal pred sodiščem izjave, ki bi bile za sedanje albanske vladajoče mogotce obtežilne.

Rusija.

s Samodržec Stalin in opozicija. Stalin, ruski samodržec, je imel pred osrednjim odborom komunistične stranke važen političen govor. Poudarjal je, da sovjetska Rusija tako dolgo ne bo samostojna, dokler bo rabila tuj kapital. Rusija mora tehnično in gospodarsko nadzorovati druge države, če hoče samostojno nastopiti. Povzdigniti je treba tudi kmetijstvo in vpeljati umno gospodarstvo. — Glede notranje politike je Stalin povedal, da bo polnil roge opoziciji na levi in desni, če bodo opozicionci skušali uveljavljati posebne svoje misli in načrte, kot so hoteli Trockijeveci.

s Nova zveza držav proti Rusiji? — Mnogi evropski listi so začeli pisati o neki zvezi držav proti Rusiji. To zvezo tvorijo poleg Anglije in Francije še: Poljska, Rumunija, Jugoslavija, Bolgarska in morda še Madžarska. Ta zveza se je porodila šele v 6.

MIRNA PEC.

(Resnica o naših davkih.)

Nekateri vpijejo bodisi iz nevednosti ali zlobe o strašnih davkih, ki jih je naredila naša vlada v Belgradu. Res je da naša občina plača letos nekaj več davkov kot lani. Poglejmo zakaj? Če plača kdo letos 500 Din davka, se ti davki takole razdelo:

Državi plača: 347 Din 20 para kot lani. Ljubljanski oblasti: nič (0), če ne pije po gostilnah. Občini, cestnemu odboru, okrajni blagajni, zdravstvenemu zastopu — vse skupaj 82 Din 98 para, kot lani. Povišane, oziroma nove pa so sledeče doklade: 85% cestnemu odboru in 35% okrajni blagajni. Novih pa je 181 doklad za popravilo domače cerkve, kar se z novim letom konča. Vse te povišane in nove doklade znašajo skupaj 70 Din 82 para več kot lani. Če kdo plača več davka, ker ima večje posveto, plača tudi tem primerno več teh doklad.

Državi ne plača nič več kot lani. Razlika je samo ta, da ne plača gotovo nihče več nobene dohodnine kot prejšnja leta. To pa je zasluga SLS. To je resnica. Vse drugo je nevednost, laž ali pa podla hujkarija. Ti podatki so vzeti iz davčnega urada Novo mesto.

Z lažjo proči! Resnica nad vse!

LOKA PRI ZIDANEM MOSTU.

V nedeljo, dne 16. dec. 1928 se bo vršil takoj po prvi sv. maši v društveni sobi občini zbor krajevne organizacije SLS. Dnevni red: Volitev ožega in širšega odbora, slučajnosti.

SV. KRIZ PRI LITIJI.

Letos imamo precej dobro vinsko letino. Samo kupcev ni. Kupci pridite; malo boste vi več obljubili, malo bomo pa mi odnehali, pa boste imeli vi vino, mi pa denar. — Prejšnji teden smo na en

zadnjem času. Zato je menda toliko potoval francoski general Lerond po srednji Evropi.

Amerika.

s Razno. V Clevelandu so umrli: Ana Potočnik, rojena Debeljak, doma iz Poljan na Gorenjskem, Anton Klun iz vasi Bukovca na Dolenjskem. — V Queens Village (Jamaica) je umrl 44 letni Karel Luteršek. Ko je stopil pri zadnjih državnoborskih ameriških volitvah v volivno koč, mu je postalo slabo in je na mestu umrl zadet od srčne kapi. Doma je bil iz Štajerskega.

Drobne novice.

60.000 naročnikov ima v ruskem Leningradu radio.

400 hiš je porušil in 200 človeških žrtev je zahteval hud vihar (tajfun) na ameriških Filipinih.

PO DOMOVINI

dan pokopali dve ženi, ki sta bili obe skupaj 100 let stari: Katarina Praprotnik je imela 70, Marija Pavlin pa 90 let. Alojzija Kotarja z Moravske gore je pa v Zagorju drevo ubilo in je umrl v bolnici.

ST. JERNEJ NA DOLENJSKEM.

Od 18. do 25. novembra je bila v »Društveni dvorani« hišenska razstava. Predavanj je bilo za odrasle sedem, in sicer v nedeljo 18. nov. po prvi maši prav tako v nedeljo 25. nov. ter trikrat zvečer ob delavnikih. Udeležba razen ob otvoritvi je bila vselej velikanska. Pri zaključnem predavanju niso mogli vsi v precej obširno dvorano. Vseh udeležencev za časa razstave lahko računamo čez 6000, znamenje, da se ljudstvo zanima in upamo, da bodo tudi uspehi vidni. Predavali so gg. Dr. Ivo Pir, dr. Petrič in g. Jaklič. Higijenski zavodu se zahvaljujemo in prosimo, da bi o priliki poslal predavatelja s filmov, katerega splošno hvalijo: »Voznik smrti«.

Telovadba za Orle je vsak torek zvečer, za Orlice in oboji naraščaj pa ob nedeljah pred 10. mašo in po 10. maši, oziroma za Orlice po litanijah. Pri predavanjih higijenske razstave je bila telovadba zelo priporočena. Poleg tega je pa tudi velikega vzgojnega pomena. Zato naj stariši, ki hočejo imeti svoje otroke zdrave in vzgojne v katoliškem duhu, pošljejo iste k orlovski organizaciji.

V nedeljo dne 9. decembra pride v »Društveni dvorani« po litanijah sv. Miklavža. Pridite, morda vas bo kaj obarovalo.

ST. VID NAD LJUBLJANO.

V soboto, dne 1. decembra popoldne ob 5 se je v lepo opravljeni dvorani Ljudskega doma vršila volitev župana, podžupana in svetovalcev. Za župana je bil izvoljen gospod Valentin Babnik, poselnik iz Glinca z 18 glasovi. Pri volitvi osemih svetovalcev je dobil g. Mrak 14 glasov, drugih sedem pa po 11 glasov. Tako je bil izvoljen za podžupana

4000 slušateljev, od teh 1200 žensk obiskuje edino bolgarsko vseučilišče v Soliju.

Svoje kmetijske naselbine bo ustanovila Čehoslovaška v Kolumbiji in Braziliji.

2 milijona poklicnih lovcev je v Rusiji. Komunisti so ustrelili v Berlinu bivšega komunisto Kerstinga, ker je prestopil k nar. socializmu.

14.212 Italijanov biva v angleskem Londonu.

V Parizu je bil te dni mednarodni kongres restavraterev.

Legar divja v okolici Lyona na Francoskem. 3000 bolnikov.

Velike poplave so radi neprestanega deževja v Grčiji in Italiji.

Inozemske strokovnjake bodo nastavili ruski sovjeti na svojih višjih kmetijskih šolah.

Plačila je ustavila italijanska Banca di credito v Neaplu. Izgube 40 milijonov lir.

Vse cenj. bravece opozarjamo na današnjo prilogo trvdke

L. Ž. Konjović iz Belgrada.

ki je širom cele naše države znana kot solidna in popularna prodajalna srečk državne razredne loterije

č. Mrak, poslovodja »Mizarske strojne zadruge v Vižmarji«, in sedem svetovalcev. Govornik opozicije je želel, da se večina ozira pri volitvah svetovalcev na manjšino. Ker to ni šlo, so gospodje šest po številu pri volitvi župana oddali prazne liste. Župan, poizupan in vsi svetovalci pripadajo SLS.

BOROVNICA.

Naše prosvetno društvo je priredilo že dvoje iger, ki sta želi splošno odobravanje ter gledalce potrdilo v veri in zaupanju v delavnost društva, ki je letos praznovalo 20 letnico svojega obstoja. Tako hoče tudi naša orlovska družina na svoji akademiji v nedeljo, 9. decembra 1928 pokazati, kaj premore in zna. Zato je potrebno, da jih občinstvo v njih občerkoristnem delu z vso vnemo in z obilno udeležbo podpre. Zato dobrodošli vsi! Bog živi!

SOLČAVA.

Dan volitev za občinski odbor se bliža. 9. decembra bodo vrgli Solčavski mošje in fantje kroglice v prvo skrinjico. Dobro si zapomnimo, da je na tej listi tudi domači g. kaplan, ki ima velike zasluge za nas Solčavane.

SV. FRANČIŠEK V SAVINJSKI DOLINI.

Z letošnjo letino, smo še precej zadovoljni, skorajno je suša posebno nekaterim prizadela občutno škodo; posebno za živino bo primanjkovalo krme. Tudi v društvi se gibljemo. Imamo gasilno društvo, ki obstoja že 30 let, nadalje prosvetno društvo, katero že 17 let širi izobraževanje v naši župniji; poleg teh se zbirajo fantje še pri Orlu, dekleta pa v Marijini družbi Lanskogorci, smo s težkimi žrtvami zgradili Društveni dom, v katerem bodo imele zavetišče vse naše organizacije. Žal, da se vsled denarnih težav še dosedaj ni mogla izgovoriti dvorana in oder, kar bi bilo jako potrebno. Društvo ima sicer v najemu dvorano, kjer se prirejajo gledališke predstave, vendar je pa ta premajhna in neprimerna. Znana je požrtevvalnost naših faranov, ki v veseljem prispevajo za razne dobrodelne naprave — naj se ta vnaema pokaže tudi napram društvu. Povdarim še tole: Društveni dom ni zadeva kakšnega posameznika, ampak vseh brez izjeme! Zato pa vsi, ki vam je prava izobrazba in napredek res pri srcu, pomagajte s svojimi prispevki, da bo Dom čimprej dogotovljen!

V hišah ob meji.

Pripoved iz šlezjskih gor.

»Torej — bil je deklíč tam čez — Franciška — najlepši deklíč v vseh hribih. Vsi so bili obstreljeni vanjo — vsi — vsi brez izjeme, tostran in onstran. Najbolj noro pa sta bila zaljubljena v Franciško mejni lovec Vencel in mlinar Liebich. Torej oba sta bila že totalno ob pamet. Čimbolj pa sta merila na deklíča, tem bolj sta seveda imela brezmejen srd drug na drugega. Če sta se le videla, sta pozelenela v obraz. Najhujše je bilo seveda pri plesu. Še danes se čudimo, da ni prišlo kdaj do kake nesreče. Užugala sta drug drugega, kjerkoli sta mogla. Če je imel Vencel novo ekstrauniformo, si je kupil Liebich novo črno obleko, patentiran gumijev ovratnik in pisane zaplestnice. Ko si je Vencel kupil ščipalnik, skozi katerega sicer ni mogel gledati, ki pa je bil z njim jako študiran videti, si je nabavil Liebich ustnik iz morske pene, čeprav mu je bilo vselej slabo, kadar je kadil. Vencel je nakladal dolg vrh dolga in je kupil Franciški v enem samem letu sedem broš od granata; Liebich ji je podaril zlat prstan z garancijskim pismom, da tekom treh let ne bo postal črn. In tako je šlo dalje; bila sta pač, kakor sem rekel, popolnoma obnorela kavalirja. Tedaj je poskusil Vencel z nečim drugim. Vrgel se je s tako silo na delo svojega poklica, da je zasačil v kratkem devet tihotapcev in je dobil pisano pohvalo. S tem se je povzdignil pri Franciški, zakaj to je res: nič ni deklíču bolj

se neprestano suče okrog solca.

Ravnokako mirno mine dan ko se pere perilo, če gospodinja izkoristi 7 prednosti, katere ima

všeč na kakem fantiču, kakor če ima srčnost. To je zato, ker so ženske same tako strahopetne sorte. Torej, Liebich je že začel s svojim ustnikom iz morske pene vred polahko polzeti navzdol — tedaj kar na-

Razno.

»Mav ga je dobr.« Ruski car je svojim blaginam pomagal z monopolom na vodko-žganje. Boljševiki so rekli, da bodo to sramoto opravičili. Dozdaj so kuhali na osebno 5 steklenic vodke. Toda po sovjetskih blaginah so se zaredili gadje in vlada v Moskvi je sklenila zvišati porcijo žganja na 9 steklenic za vsakega Rusa. Zvišanje se opravičuje s tem, da se hoče zasebno kuhanje žganja na deželi odpraviti. Časnik »Pravda« protestira in opozarja na upoštevanje, ki ga med delavstvom povzroča pijanstvo. Sicer pa priznava, da je mogoče odpraviti proizvajanje in prodajo vodke le, če ljudstvo samo pri tem sodeluje.

Najvišja hiša na svetu. Za dosego svetovnih rekordov ne gredo samo sporniki, ampak tudi stavbeniki. V New Yorku so začeli zidati hišo, ki bo imela šestdeset nadstropij in ki bi bila najvišja. Sedaj pa se oglašajo newyorška banka S. W. Straus in Cie., ki objavljajo, da bo zgradila hišo z 67 nadstropij v

Zagorski zvonovi.

Pred mnogimi stoletji je bila vsa dolina poraščena z gostim gozdom. Nato so prišli številni rudarji in začeli kopati globoko v Črno steno. Črna stena, skoraj navpična, več sto sežnjev visoka, je z vso svojo širino zapirala v ozadju dolino. Ob vnožju Črne stene se je gozd kmalu razredčil, in na zeleni planini je zrastle vasica z ljubko, gotsko cerkvijo. Tudi s pobočja gora se je moral umakniti gozd travniku in njivam. Na gričih in obronkih so vzrastle svetle, lesene hišice; število prebivalcev se je večalo in polagoma je nastala velika občina, ki se je imenovala Zagorje. Župnijo Zagorje omenjajo stare listine prvič leta 1500. K župniji ni spadalo samo Zagorje, temveč tudi vasica Podgorje, ki je ležala spodaj uro daleč, na neki ravnini. Zagorske cerkev s prastaro »Matere božje dobrega sveta« je bila večkrat prezidana in je postala tekom časa priljubljena božja pot, in je slovela tudi radi krasnih zvonov, ki so imeli daleč naokoli najčvršči in najčistejši glas. Rudarji so baje zlitini primešali srebro. Ni čudno torej, da so bili v teh okoliščinah Zagorci nekako ponosni na svojo hišo božjo in so jo skušali čim boljše opremiti. Imeli so tudi sredstva na razpolago, zakaj rudarstvo je prineslo blagostanje v dolino. — Toda tekom let je zmanjkalo rude v Črni steni in morali so opustiti rudnik. Rudarji so se tedaj lotili poljedelstva; nekateri so kupili posestva v Zagorju, še več pa se jih je naselilo v Podgorju. Število prebivalcev v Podgorju se je zvečalo, a sedež občine in župnije je ostal kljub temu v Zagorju. S francosko

vojno leta 1809 se je vse nenadoma izpremenilo. Raznesla se je govorica, da so skriti v Zagorju veliki zakladi; to je privabilo močno sovražno četo v gorsko dolino. Po obupni obrambi so bili kmetje premagani, sovražniki so oplenili hiše in jih nato zažgali. — Ko je barbarska četa odšla, je bila cerkev in vas kup pepela. Najhujši je divjal ogenj v cerkvi. Prav nič ni ostalo, in čudno, — v pepelu ni bilo niti najmanjšega sledu o starih, krasnih zvonovih — niti kepice raztopljenih kovine niso našli.

Po vojni je bil prenešen sedež občine v Podgorje, ki je imelo sedaj dvakrat toliko prebivalcev kot Zagorje. Podgorsko cerkev so povečali. V Zagorju so bili ljudje tako prizadeti radi vojne, da niso mogli sezidati niti majhne cerkve. Zagorci je mnogo bolj bolela izguba njihove cerkve in starih zvonov ter župnije, kakor pa upoštevanje njihovih domov, ki so se polagoma zopet dvignili iz razvalin. Kolikor bolj daleč je bila možnost, da bi dobili novo hišo božjo, toliko težje jim je bilo. Hrepenenja polni spomini na stare, lepe čase, so rastle od leta do leta, od rodu do rodu; mesto da bi izginili, so rastle vedno močnejše, in ob velikih cerkvenih praznikih je bila bolečina najgloblja, so bile tožbe najglasnejše.

Po preteku tridesetih let so se spletle okoli cerkve in zvonov različne pripovedke, ki so vtile ubogim hribovcem novo upanje. Povod tem pripovedkam je bila čudna okoliščina, neka svojevrstna, skoraj strahotna zaznava. — Od časa do časa so se namreč oglašili stari zagorski zvonovi, in sicer tam od Črne stene.

Bilo je na praznik vseh svetnikov, pozno popolne.

Gori pred Močilnikarjevo hišo se je zbrala

enkrat postane tihotapec. Prinaša Frančiški vsakovrstnih finih darov, zdaj mal sodček zelenih slanikov, zdaj četrt centa živinske soli in pravi vedno pri tem, da najraje tihotapi, kadar ima službo Vencel, ker da je to najbolj bedast obmejni lovec v vsej Avstriji. Vencel je napol obnored od togote. Ni več spal, bil je dan in noč na preži, sedel je nekoč od polnoči do jutra na drevesu, ko je lilo kot iz škafa, in ko se je končno naredil dan, mu je Liebich, ne da bi bil oni kaj opazil, postavil pod drevo steklenico pain-expellerja, ker je pain-expeller dober zoper revmatizem. Vsi hribi so se smejali, in ko je Vencel prihodnjič prišel k Frančiški s svojim pohvalnim pismom in svilenim predpasnikom, je opazil, da je bil kis. Ona se je odločila za pruskega Liebicha. Njena mati pa je bila za avstrijskega Vencela. In tedaj jo je Vencel zvil, da je nekoč, ko sem napravil veselico s plesom, s Frančiško prišel čez mejo. Za težek denar si je bil najel zaprt, steklen voz. Ker pa se ni spodobilo, da bi sedel pri dekliču v vozu, se je vsedel, kakor olaka zahteva, poleg voznika, in v vozu je sedel češki deklič. Ko so prišli do nemške carinarne, je bilo že tema, zakaj bilo je pozno v novembru. Vencel je stopil doli in je rekel dekletu v vozu, da mora dati zacariniti štiri avstrijske cigare. S tem je hotel pokazati, kako vesten človek je in zrasti v Frančiškinih očeh. Ko je spet

prišel ven iz carinarne, se je takoj spet vsedel na kozla, in vožnja je šla naprej. O Gospod, ti moja dobrota, ko so tu sem

k rdečemu petelinu prišli, je sedela v vozu s slamo natlačena donda, Frančiška pa je bila izginila. Ta je plesala tam čez z Lie-

ES

Naša senzacija prihodnjega tedna

58

Velika izbira primernih daril za Miklavža

HUMANIK

Ljubljana, Dunajska cesta 1a, „PETOVIA“
 Maribor, Gosposka ulica 17
 Celje, Aleksandrova cesta 1
 Ptuj, Slovenski trg, „PETOVIA“

Načenejši nakup nogavic

in pletenin v tovarniški zalogi

Ljubljana

Miklošičeva cesta 14 Sv. Petra cesta 22

družba mladih ljudi okoli stare kmetice — osemdesetletne ženske z nagubanim obrazom in poblešimi očmi. Vsi so gledali in napeto prisluhovali proti Črni steni. Mogočna, temna stena je bila videti v jasnem, toplem zraku čisto blizu, da bi jo človek skoraj lahko prijel, celo obrisi temnih rogov so bili vidljivi. Rahlo, kovinsko brnenje in zvonjenje je prihajalo od stene sem, in vsakokrat, ko je močnejše zavel južni veter, se je razločno začulo zvonjenje.

»Jezus, Marija in Jožef! že zopet zvonijo! Kako strahotno je to! je zaklicala Potokarjeva Cenka, približno dvajsetletno dekle.

»Da, da to so naši stari zvonovi,« je rekla ženica, široko odprla svoje napol slepe oči in s tresočimi prsti segla po rožnem vencu; »dobro jih poznam — veliki in Marijin zvon, oni, ki je zvonil ob hudi uri in tudi stari, mrtvaški zvonček. O kako mi je hudo, če slišim te glasove! Nimamo več cerkve, nimamo Boga v Zagorju, in Mati božja je tudi odšla. Oči sem si skoraj izjokala od žalosti. Toda zvonovi so še tu, skriti so tam v Črni steni; dokler zvonovi ne bodo odšli, je še upanje. Vse bo še prišlo nazaj, — jaz ne bom doživela, toda vi pa.«

»Mati, moj oče pravi, da v Črni steni prav gotovo ni nobenih zvonov,« je rekel Stoparjev Janez. »to kar se sliši, je samo odmev zvonov, ki zvone zunaj po deželi in pri Sv. Krištofu.«

»Ne, ne, to so naši zvonovi, saj jih poznam; odmev ne brni tako.«

»Toda kdo pa naj bi spravil težke zvonove petdeset sežnjev visoko v Črno steno? Tisoč ljudi skupaj bi tega ne zmoglo...«

»Tega tudi ni storil noben človek, temveč naša Mati Marija je ukazala angelčkom, ko je izbruhnil požar, naj odnesejo zvonove,« je zatrjevala ženica.

»Na vsak način so bili zvonovi odstranjeni,« je rekel Žitnikov Tone, »sicer bi našli njih vse ostanke v pepelu.«

»Toda stari Pečnik je pripovedoval, da že en dan prej, predno so prišli Francozi, ni bilo več zvonov tu,« je pripomnil Šteblajev Miha; »prejšnjo noč so prišli črni možje s črnimi konji, sneli zvonove in jih odpeljali. Župnik je vedel za to, zakaj ob smrti je tiho čudno govoril.«

»Ne, zvonovi so bili še tu,« je trdila ženica; »razločno se je čulo stokanje, ko so goreli. — Župnik je sicer res čudno govoril, sama sem ga slišala, umrl je isto noč. — Strašna noč je bila tedaj. Goste čete Francozov so se privlačile iz doline. Naši strelci so streljali iz gozda dol, Francozi pa gor. Še pozno zvečer je nesel župnik smrtno bolan Najsvetejše na planino v pastirsko kočjo, da bi ga divji možje ne onečastili. Tudi nas žene in otroke so zapodili v planino, da bi bili na varnem. Vso noč smo jokali in molili. Spodaj v dolini pa je pokalo in grmelo, da se je tresla zemlja. In nato je nastala nenadoma grozna svetloba — cerkev je gorela. Ko se je podrlo ostrešje, je strašno zastokalo in zatulilo po vseh gorah in ognjen zubelj se je dvignil prav do temne stene — še danes se z grozo spominjam tega... V tem trenutku je župnik začel umirati. Solze so mu tekale po licu in glasno je zaklical: Vsega je konec! — A sedaj je vseeno — zvonovi so bili itak izgubljeni! Vsaj Francozi jih niso dobili; imel sem dober namen, in gospod Bog mi bo odpustil, da sem izročil zvonove. Tako je govoril, toda zdi se mi, da se mu je bledlo.«

V tem trenutku je prišel od Črne stene izredno jasen glas, in nato je začelo pravilno zvoniti, tako jasno in razločno, kot bi stala gori v skalovju cerkev. Ni mogoče, da bi bil to odmev, preblizu je bilo zvo-

višini 808 čevljev. Stroški bodo znašali 14 milijonov dolarjev, letni dohodek pa bi potem pri-
 našal letno četrto milijona čistega dobička. Ta novi nebotičnik bo zavzel mnogo cest, a v najem površina zemlje znaša 903.000 kvadratnih metrov. Na vrhu bo kupola iz jekla in stekla ter z ogromnim balkonom. —

Nogobrc po starem. Vse na svetu se ponavlja. Enkrat gor, enkrat dol. Danes je vse neumnost za sport. Posebno branje žoge je vse prevzelo. Omi dan se je bralo v nekem madjarskem dnevniku, da je poraz nekega njih nogometnega moštva hujši poraz kot poraz madjarske vojske pri Mohaču. — V bitki pri Mohaču so Madjari izgubili svojo samostojnost. — Tako daleč smo žel — Pa ni ta pojav prav nič novega. »Foot-ball« ali nogomet so poznali že prastari Kitajci. Izumil ga je neki bajni cesar, ki je živel pred 4000 leti. Iz teh starih časov so ute-
 njaki izbrskali neko staro knjigo, kjer je umetnost nogometa popisana v 23. poglavjih. Spočetka je bila ta igra predpisana za vojake, ki so žogo prav radi brali. Ko je armada starega generala Ho-Ehu-

bichom pri avstrijski konkurenci. Vozniku, ki je bil z Liebičom v komplotu, je sicer Vencel naklonil par osoljenih zausnic, ampak — s Franciško je bilo končano. Šest tednov potem je poročila Liebiča. Malo prej je od sedmih broš od granata dve poslala Vencelu nazaj. Take so ženske.

Rdeči petelinji krčmar je naredil odmor v svoji povesti, si je na novo našgal cigaro in se je smejal na lahno in filozofsko pred se.

»Take so ženske,« je ponovil. »Meni se je tudi šele s peto posrečilo. In pet je zame nesrečno število.«

Otožno je pobesil glavo; pa kmalu se je spet smejal in pripovedoval dalje.

»Liebič jih je zdaj uganjal naravnost noro. Malo pred svojo svatbo je pripovedoval vpričo Vencela v gostilni, da mora zdaj njegova tašča peči pogače, in on ji hoče sodeček surovega masla spraviti čez s Pruskega. Bil je to vrhunec predrznosti. Vencel, obmejni lovec, ki je že tako in tako okrog letal z osteklenelimi očmi in votlimi lici, je prežal odzidaj dan in noč. Sicer je bilo s Franciško končano; ampak ptiča, falota-zlodija zasačiti, to bi bilo zanj najvišja sreča. In res — zasači ga. Na Silvestrovo noč — bilo je pasje vreme — zasači Vencel Liebiča na odročni straniški poti s sodecem surovega masla. Iz jarka, naravnost iz snežene brozge ven ga naskoči.

»Kje je carinski list?« zavpije.

Liebič, ki je sicer krepak dečko, je otrok. — »Jaz sem — jaz sem — maslo —

tako prestrašen, da blebota in jeclja kakor maslo — zacarinil —«

Išče po vseh žepih.

»Kje je carinski list?«

Liebič obrača vse žepe vedno iznova, vedno iznova — išče kakor neumen, da bi našel list.

»Jaz — jaz sem ga izgubil —«

Vencel se je zahuljeno smejal.

»Vencel, ne naredi me nesrečnega!«

Liebič se sesede strn na samokolnico. »Imej usmiljenje, Vencel, izpusti me, naj grom!«

»Hajdi na carinski urad!«

»Imej usmiljenje, Vencel —«

»Nič! Naprej, hajd, ali —«

»Vencel, pomisli na Franciško — ne naredi je nesrečne zaradi teh par funtov masla —«

»Naprej! Samokolnico v roke — in hazdi pred menoj! Če poskušaš ubežati, dobiš moder bob med rebra!«

»Usmili se Vencel — usmili se mene in Franciške —«

Graničar dvigne puško. Tedaj poprime Liebič samokolnico. Pa spet jo izpusti, da omahne na tla. Slabo mu je — sesti mora — vsi udje se mu tresejo — davi ga —

»Mislim — da me je — mrtvoud zadel — meni je tako slabot!«

Liebič se komaj še zravna. Da bi težko samokolnico pehal pred seboj, mu je čisto nemogoče. Prijemlje se vedno za srce. Tako mora končno graničar sam poprijeti. Rine samokolnico, in Liebič mora tri korake iti pred njim. Če bi hotel uiti,

bi bila smrt. Tako gresta kvišku v stirmo goro. Pot je opolzla; vreme je strahovito — veter in dež jima tolčeta v obraz. Graničar se poti in komaj še zdrži. Toda mora porivati samokolnico, ker Liebič je popolnoma proč. V omotici se opoteka pred njim. Vedno mu zdaj pa zdaj reče:

»Vencel, prosim te odpustanja za vse, kar sem ti naredil — samo pusti me, naj zbežim — ne naredi nam tegale!«

Vencel pa tega ni poslušal.

In zdaj pride glavno.

Ko sta navrh hriba in do velike ceste in carinarne nimata več daleč, seže Liebič nanekrat v telovnikov žep in reče popolnoma dobrodušno: »na, tu ga imam.«

In privleče pravilni carinski list. On je maslo pravilno zacarinil. Graničar, ki je komaj še sopol, obstoji kakor okamenel pred njim, Liebič pa se smeje in reče:

»Zahvalim se ti tudi, Vencel, da si rinil težko samokolnico na goro. Si vendar dober dečko, Vencel! S tem maslom bomo pekli svatovsko pogačo. Boš tudi ti dobil en kos od nje.«

Vencel je na tem, da bi se zadušil, pa Liebič je menil:

»Jaz sem ti vendar naprej povedal, da sem maslo zacarinil. In če ti jaz kaj rečem, to lahko verjameš.«

Skomizgnil je z rameni, je takoj spet ves pri moči in pelje svojo samokolnico po glavni cesti ves dobrodušen. Vencel se je moral nasloniti na drevo in je glasno zatulil od srda in sramu, da ga je oni tako potegnil. Pripovedoval mi je nekoč, da ga je hotel ustreliti kot psa, pa ga je ljubi

2

Ping trpela lakoto, je stara vojaška sablja ukazal vojakom žogo brati, da so pozabili na kruke. Zelodee — Sprva vojaški sport je kmalu našel pot tudi v učenjarske kroge. Baje so se mandarin prev radi z žogo okrog podili. — Kitajski žoga je bila okrogla usnjata vreča, napolnjena z lasmi. Igralec so jo takrat bili ločeni v dva tabora. Stranka, ki je igro dobila, je bila bogato obdelovana. Tisti, ki so izgubili, so dobili pa siba.

Nacadoranje francoskega prebivalstva. Francosko prebivalstvo znaša 39.200.000 ljudi. L. 1927. je bilo rojenih v prvem četrtletju 200.000 otrok, umrlo je pa 204.500 ljudi. Na 100 rojstev je prišlo v imenovanem četrtletju 102,3 smrtnih slučajev. V Parizu je tozadevno razmerje 100 proti 108.

Bej proti podajanju rok na Ruskem. Rusko zdravstveno ministrstvo je začelo hud boj proti običaju podajanju rok. Z lepaki in oglasi opominjajo ljudstvo, da to ni zdravo. Tako vidiš v gumbnici marsikoga majhno zastavico, ki ti pravi, da se je nositelj s prilega zavezal proti tej navadi, oziroma razvadi.

nenje, prejasno, prerazločno. Vsa družba pred hišo je strmé planila kvišku.

»Sveti križ božji, to so pravi zvonovi!«

»Iz velikega rova prihajajo glasovi.«

»Iz velikega rova prihajajo glasovi.«

»Jezus, Marija in Jožef! — To ne pomeni nič dobrega.«

»Zvonovi, zvonovi! Ali slišite, kako jokajo!«

Tako so klicali mladi ljudje vseprek. Močno razburjenje se je polastilo vseh.

Čez minuto so postali strahotni zvoki zategnjeni, še enkrat so jasno zazveneli in utihnili. Nekaj časa je bilo pred hišo vse tiho. Nato je Šteblajev Miha izpregovoril:

»Jasno je kakor beli dan, da visijo cerkveni zvonovi res gori v Črni steni. Sedaj mi ne bo nihče več vzel prepričanja, da so bili zvonovi sneti pred vpadom Francozov.«

»Tega ne bi bilo mogoče storiti tako naskrivaj,« je ugovarjal Žitnikov Tone, »še precej starih ljudi iz onih časov živi; a nihče ne ve nič točnega povedati.«

»Vi, mati, kdaj ste zadnjič slišali zvoniti zvonove v zvoniku?« je vprašala Križarjeva Gela.

»Tisto noč, predno so prišli Francozi,« je odgovorila ženica; »tisto noč je bila strašna nevihta in cerkvenik je zvonil več kot eno uro. Vsa noč se je bliskalo in grmelo in lilo je kot iz škafa. Sredi nevihte je zvonjenje utihnilo in ne vem, da bi še kdaj nato slišala zvonove.«

»Da, da, to je jasno,« je zatrjeval Šteblajev Miha. »tisto noč so bili zvonovi sneti; v taki nevihti ni mogel nihče slišati.«

V tem trenutku je prišel izza ogla po poljski stezi Osojnikov Marko, mlad kmet, približno dvajsetih let, ki je imel poleg Križarja najlepše posestvo v Zagorju. Že njegova obleka je pričala o blagostanju.

Nosil je irhaste, kratke hlače, žametni telovnik z dolarskimi gumbi, rjav suknjič iz dobrega lodna, srobrnovezen pas, nizek klobuk, na katerem je tičala dolga gamsova brada. Kmetovo telo je bilo srednjeveliko in lepo oblikovano; gosti, rjavi kodri so mu silili na čelo in osenčevali dvojne iskrenih oči, okoli ust se je igrala drzna, smela poteza.

Ko je Križarjeva Gela zagledala Marka, je švignila rahla rdečica preko njenega lica.

»Pozdravljen, Marko,« mu je zaklical Stoparjev Janez, »kje si pa bil?«

»Spodaj v Podgorju,« je odgovoril Osojnikov, »nekoliko sem pomolil na grobovih svojih prednikov.«

»In medtem zvonijo tam gori naši zvonovi, si slišal?«

»Dobro sem slišal — tako dobro, da tega glasu ne bom več pozabil. Vedno se mi zdi, da zvonovi kličejo in prosijo, naj jih vendar enkrat odrešimo.«

»To bi bilo težko delo.«

»Zakaj? — Če so tu, jih moramo najti, — in da so tu, ste vsi slišali. Mislim sem itak iti jutri na gamse, in sedaj sem se odločil, kam bom šel. Črno steno bom malo preiskal; mogoče bom našel kaj boljšega kot gamse. — Ali hoče iti kdo z menoj?«

»Za božjo voljo, ne!« je boječe vzkliknila Križarjeva Gela. »To je nevarna stvar, in nihče ne ve, kaj tiči za tem.«

»Oh,« je rekel Marko, »kaj neki naj tiči za tem? Zvonovi pač — sicer bi ne zvonili.«

»Pazi se, Marko!« je svarila Močilnikarjeva mamica; »še vsi so se ponesrečili, ki so poskusili. Za tri vem, ki so šli tja gori in izgubili življenje. Bernikov Janko in Erženov Lojze sta se ubila na Črni steni in Kolarjevega Gašperja ni nihče več videl. — Greh je to, in zvonovi hočejo mir.«

Bog obvaroval tega greha. Ima pa smrtno sovraštvo do Liebicha, in jaz mu tega tudi ne zamerim.

Tako daleč seže povest rdečega petelinjega krčmarja.

(Nadaljevanje.)

Nove kniige in nove skladbe.

Osem božičnih pesmi. Za mešani zbor in orgle uglasbil Josip Lavtižar. V najpreprostejšem slogu zložene božičnice se bodo zlasti priljubile šibkejšim in manj šolanim zborom, ki novim modernim skladbam samo silo delajo, dočim jim bodo te z lahkoto lile iz srca in zato dosegle več uspeha.

»Priateljčki v ugankah.« Tako je naslov lični zbirki ugank, ki jo poklanja kot Miklavžovo darilo mladini Brezalkoholna produkcija v Ljubljani, Poljanski nasip 10. Zbirka stane broš. 6 Din, vez. 10 Din. Znesek se lahko vpošlje tudi v znamkah v naprej.

Kaj pa bo v Pragi?

Saj res! Ko smo že toliko pisali o Pragi in izletu, ki se bo drugo leto v juliju vršil gori, je treba, da vendar povemo, kaj prav za prav bo tistikrat v Pragi.

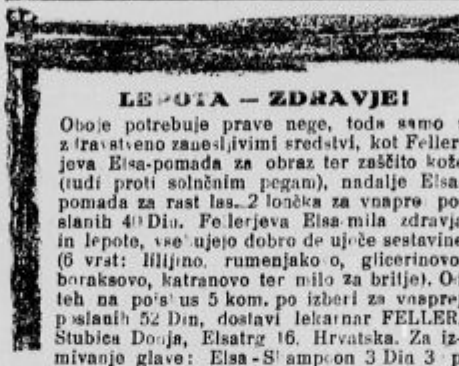
Bo to mednarodni tabor vseh katoliških telovadcev sveta. Bo vseslovanski orlovski tabor, kakor ga še ni bilo izza brnskih dni 1. 1922., katerih se še vedno z živim ognjem spominjajo oni, ki so se jih udeležili. Bo to končno zbor vse češke katoliške mladine, ki se bo zbrala v svoji prestolici, zlati Pragi, da se pokloni nji, matjuški vseh Čehov, domovini in predsedniku njih republike, zlasti pa, da jasno in mogočno izpove pred vsem svetom, pred pričami vseh narodov, ki bodo zastopani tistikrat v Pragi, svojo nedvoumno in ponosno katoliško zavest.

Katoliška češka mladina hoče po desetih letih pregledati svoje delo in glasno povedati vsem, ki tega ne marajo videti sami, kaj vse in koliko je v tem času za domovino, za narod in za katoličanstvo storila. Hoče prešteti svoje vrste, ki so narastle v stotisoče! Hoče dalje pokazati vsem sorodnim organizacijam po katoliškem svetu svojo pripravljenost vzajemnega delovanja na telovadnem polju, hoče pa pokazati tudi vsikdar sveto in tolikrat poudarjeno slovansko vzajemnost, ki ni le v besedah, temveč tudi in to prav zelo resnične tudi v dejanju.

Slovenski fantje, dekleta! Tudi vas kliče Praga, kličejo vas fantje in dekleta čeških domačij: pridite, bratje! Pa ne bodite torej taki, ki bi oklevali in se branili; pojdite, ko ste klicani in vabljeni.

Nič omahovanja naj ne bo; kar odločno naj vsak sklene, da pojde. In bo šel! Naj pri vsakem izdatku nekoliko prihrani, pa bo kmalu zbrana potrebna vsota za Prago. Le borih 750 Din je potrebno za ta izlet. Pa bo s tem denarjem plačana vožnja, hrana in stanovanje za skoro deset dni. Toliko časa bomo namreč na potu.

Odločite se torej in sporočite svoje naslove v Ljubljano: Jugoslovanska orlovska zveza, Ljudski dom. Obenem pošljite kot prvi obrok gori označene vsote 100 Din. Ostalo boste pošiljali v obrokih pozneje, da bo le do 1. aprila 1929 plačan cel znesek.

LEPOTA - ZDRAVJE!
Oboje potrebuje prave nege, toda samo z zdravstveno zanesljivimi sredstvi, kot Fellerjeva Elsa-pomada za obraz ter zaščito kože (tudi proti solnčnim pegam), nadalje Elsa-pomada za rast las, 2 lončka za vnapre poslanih 40 Din. Fellerjeva Elsa-mila zdravja in lepote, vse ujejo dobro de ujebe sestavine (6 vrst: lilijino, rumenjako o, glicerino, borakovo, katranovo ter milo za britje). Od teh na pošl. 5 kom. po izbi za vnapre poslanih 52 Din, dostavi lekarnar FELLER, Stubica Donja, Elsatrg 16. Hrvatska. Za izmivanje glave: Elsa-S'ampoon 3 Din 3 p

ŽIMA najboljša in najcenejša pri
M. Mastierl
tovarna žime
Stražiše pri Kranju.

Proda se vinogradno posestvo pri Krškem, sestoječe iz 2½ joha lepega vinograda, travnika, gozdov in njive, lepo zidane in z opoko krite hiše in gospodar. poslopja, z moderno urejenim kletarstvom. Cena 75.000 Din. - Naslov pove uprava »Domoljuba« pod št. 11.875.

Klekljarice čipk

laneni sukanec (cvirni) za čipke in vse drugo za klekljanje potrebno — dobite najceneje pri

PALEČKU v Gorenji vasi n. Škofjo Loko najstarejša trdnja te stroke, kjer se kupujejo tudi dobro klekljani izdelki po najvišji ceni.

P. n. župniščem, poselstnikom in privatnikom vljudo naznanjam, da izdelujem vsa

klepar. in strešna dela ter kuhinjsko posodo

po solidni in konkurenčni ceni. — Cenj. odjemalec se najtopleje priporočam za cenj. naročila.

Konrad Gorupič

stavbeno, galanterijsko, ornamentno in avtokleparstvo, Novo mesto, Kandija. - Zahtevajte cenik!

DRUGI TROMESEČNI KUHAJSKI GOSPODINJSKI TECAJ

od 2. januarja do 30. marca 1929. Mesečno za obdržanje učenke 900 Din, za zunanje 550 Din. Pri glase sprejema vodstvo dr. Krekove gospodinjke sole v Zg. Šiški pri Ljubljani.

Za Miklavža in Božič

Prodaja po izredno znižanih cenah moka in deške obleke ter perilo in plenine, kakor tudi manufaktur, blago angleških, čeških in dom. tovarn.

Josip Olup - Ljubljana

Stari trg št. 2 — na vogalu.

Obenem se priporoča staroznana gostilna »**POD TRANČO**«, kjer se točijo prvovrstna štajerska in dolenska VINA po najnižjih cenah.

Zaradi opustitve trgovine **RAZPRODAJAM** po konkur. ceni veliko zalogo špecerije, železnine in manufakture. — Franjo NOVAK, Ribnica, Del.

Mali oglasnik

Vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebšline ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali javencev in narobe.

Valenca 14—16 let stara, za kovaško obrt sprejemem takoj. Fr. v hovec, kovač Bohoričeva ulica št. 6, Ljubljana.

V Borovnici prodam hišo poleg cerkve, pripravo za trgovino ali obrt. Naslov v upravi lista pod št. 11744.

Tlakove za cerkve

veže, cementne cevi, nagrobne spomenike, stopnice, krasno delo nudi: Cementarna Gostinčar, Pečeta, p. Dol pri Ljubljani.

Mlatilnica in gepel

skoro popolnoma nova, narodaš. Naslov pove uprava »Domoljuba« pod št. 11844.

Hišica

večšega vseh poljakih del, 40 do 55 let starega, sprejme župnišče p. Struze na Dolenskem. Plaša mesečno 250 Din nekadilec 300 Din.

Dobrega žagarja za

venecijanko samico s krožno žago, ki je zmožen tudi popravi, sprejemem za takojšnji nastop. Služba stalna, plača po dogovoru, sami imajo prednost. France Kovač, gostilna »Kralj«, St. Jurij pod Kumom. p. Radeče Z. m.

Sprejemem vajenca

z vsa oskrbo poštenih staršev, Ivan Semrl, mizar, Mesarska cesta št. 4. Ljubljana.

Mizarskega vajenca

sprejemem. Ivan Kuhar, Vižmarje 60, St. Vid nad Ljubljano.

Čevljarsh. pomočnika

sprejemem takoj, delo trajno, Luka Omahna, čevljar, Hrib 19, Lukovica.

Gepel kupim

Ponudbe z navedbo cene na upr. »Domoljuba« pod št. 11917.

Izplačevanje 3% popusta

I. DELAVSKO KONZUMNO DRUŠTVO, registrirana zadruga z omejeno zavezo v LJUBLJANI

(dividende) po § 26 pravil, se prične v vseh poslovalnicah dne 10. tega meseca.

Vse člane prosimo, da jo dvignejo ozir. obračunajo najkasneje do 20. tega meseca, ker se bodo pozneje glede izplačila potrjeni sezname vrnil vodstvu zadruga.

Povsod se veliko govori

da se **ZA BOŽIČ** najcenejše kupi vse vrste oblačil, čevljev, nogavic — posebno pa svilenih robcev, le pri

trrdki **IVAN-u LUPŠE** — Ljubljana, Karlovska cesta šte. 32 (nasproti Rastoharja).

Edino najboljši

šivalni stroji in pletilni švic. „Dubied“ stroji ter kolesa za rodbino, obrt in industrijo so le

Jos. Petelinca

Gritzner, Adler

Najnižje cene! Tudi na obroke! Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika. Pouk v vezenju brezplačno. neVteči a garancija.

Bolni na pljučih!

Mnogo tisoč ozdravljenih!

Zahtevajte takoj knjigo o moji novi umetnosti hranjenja,

ki je že mnoge rešila. Ta se lahko uporablja pri vsakem načinu življenja, in pomaga, da se bolezen hitro premaga. Nočno potenje in kašelj prestane, telesna teža se poveča, pljuča polagoma poopne in bolezen izgine.

Resni možje

zdravniške znanosti potrdijo prednost moje metode ter jo radi priporočajo. Otmeprij začnete z mojim načinom prehranjenja, tembolje za vas.

Popolnoma zastoni in proste vsake poštnine

dobite mojo knjigo, iz katere boste črpali mnogo koristnega znanja.

Pišite takoj,

zadostna tudi dopisnice, na doljni naslov:

Georg Fulgner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse 24. Abt. 617.

KUPOJEMO zlato, srebro, platin in plačamo 1 srebrno krono 3.60 Din, 2 srebrni kroni 7.20 Din, 5 srebrnih kron 18 Din. Prevzamemo v pozlatenje in posrebrjenje. - **Tovarna za ločenje dragih kovin,** Spodnja Šiška, Sv. Jerneja cesta 8

LEPO POSESTVO

proda vsled družinskih razmer **France Kurent, Koseze 14, p. Vodice,** in sicer eno stanovanjsko hišo z gospodar. poslopjem, 7 oralov zemljišča, od katerega sta 2 orala gozda, 2 orala travnika in 1 oral sadovnjaka, ostalo pa je polje. - Posestvo leži ob deželni cesti, 1 uro od postaje.

Veliki CENIK
ilustrovani
dobite zastoni! Zhte-
vajte ga od skladišča
METINEL in HEROLD
tovarna glasbil, gra-
mofonov in harmonik
R. Langer **HANIDOR** šte. 107
Violine od 85 Din, ročne
harmonike od 85 Din, tam-
burice od 90 Din, gra-
mofoni od 345 Din dalje.

Razprodaja!

Razprodaja vsakovrstnega blaga za moške in ženske obleke, kamgarni, sukno, blago za ženske plašče, raznovrstni parhanti za obleke in perilo, različni šifoni in kontenine. **RAZPRODAJA** se vse blago po razprodajnih cenah, in sicer: kamgarni za moške obleke od 110 Din, razno sukno za moške obleke od 40 Din, za ženske plašče od 60 Din, volneno blago za ženske obleke, dvojna širina od 34 Din, različni kambriki od 8 Din, vsakovrstni barhanti od 9 Din naprej. - Suknena obleka 3.20 m blaga z vso dobro podlogo samo 230 Din. Ne zamudite ugodne prilike nakupiti si dobrih oblačil po izrednih cenah in si s tem prihranite velikih izdatkov. Razprodaja se vse navedeno samo v manufakturnih trgovinah

IVAN KOS

LJUBLJANA, Sv. Petra c. 23, zraven zastavljalnice, ŠIŠKA, Celovška cesta — Seidlova hiša.

Ljudska posojilnica

reg. zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani

Obrestuje hranilne vloge po najugodnejši obrestni meri, vezane vloge po dogovoru ter brez vsakega odbitka.

Svoje prostore ima tik za frančiškansko cerkvijo, v lastni palači, zidani še pred vojno iz lastnih sredstev. Poleg jamstva, ki ga nudi lastna palača, veleposestvo in drugo lastno premoženje, jamčijo pri Ljudski posojilnici kot zadrugi z **neomejenim** jamstvom, za vloge vsi člani s svojim premoženjem, ki presega večkratno vrednost vseh vlog.

Hranilne vloge znašajo nad 140 milijonov Din.

4

PREŠERNOVA

ulica
poleg frančiškanske
cerkve

Tovarna ur H. Suttner — Ljubljana I.

Največja zaloge ur, zlatnine in srebrnine.

PREŠERNOVA

ulica
poleg frančiškanske
cerkve

4

CENIK

Zahtevajte bogato ilustrirani cenik s koledarjem, gratis in franco od

H. SUTTNER

Ljubljana I

PREŠERNOVA

ulica

4

Br. 104. Kovinasta Anker-Roskopf . . . Din 49⁵⁰Br. 111. Kovinasta Anker-Roskopf z radium & evilkami in kazalec . Din 63²⁰

OMIKO — IKO

Br. 105. Budilka okroglo oblike, 16 cm visoka, s prvovrstnim Anker-strojem . . . Din 64²⁰Br. 106. Isto z radium & evilkami in kazalec D 84[—]

AXO

Br. 8701. Stenska ura z ntežmi prvovrstne kvalitete . . . Din 151[—]Br. 8700. Stenska ura pločevinasta, okroglo oblike, osrednjevna, prvovrstne kvalitete . . . Din 163[—]Br. 7001. Am. double kreol . . . Din 19[—]Br. 7005. Isto, trovrstno Din 33⁵⁰Br. 7101. 14 karatne zlate kreole . . . D 60[—]Br. 7105. Isto, trovrstno D n 116[—]

W M F

Kupujte samo kina srebrno jedino orodje z znamko WMF
Tovarniška garancija 50 let

H. SUTTNER

Ljubljana I

PREŠERNOVA

ulica

4

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici

Kdor hoče

biti postrežen z dobrim blagom

naj pride ali piše

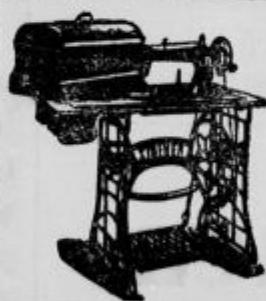
po sukno ali kamgarn za moške in ženske obleke, parhet, flanele, kambrik, rute, odeje itd. v znano in zanesljivo trgovino

R. MIKLAUC „PRI ŠKOFU“

Ljubljana, Lingarjeva ulica

(v lastnih prostorih)

Obstoj trdke blizu 60 let

Najpopolnejši

STOWER

šivalni stroji

za šivilje, kroječe in čevljarje ter za vsak dom.

Preden si nabavite stroj, ogledite si to izrednost pri trdki

L. Baraga,

Ljubljana

Selenburg, ul. 6/1.

Brezplačno pošt. 15 letno jamstvo.

POZORI!

POZORI!

Manufakturna trgovina

Najboljše, najcenejše in najsolidnejše manufakturno blago se kupi pri

Angeloslavu Hrastniku

LJUBLJANA, Karlovska cesta 8 (pri Jerančiču).

Naznanilo.

Puškarna KAISER se je preselila

na Kongresni trg štev. 9, v poslopje Kino Matica, desni lokal, Ljubljana.

Prometni zavod za premog d. d. Ljubljana

prodaja po najugodnejših cenah
in samo na debeloPremog. domači in inozemski za domačo kurjavo in industrijske svrheKovaški premog vseh vrstKoks. livarniški, plavžarski in plinski
Bričke.Prometni zavod za premog d. d.
v Ljubljani

Miklošičeva cesta št. 15, I. nadstr.

HRASTOVE PRAGE

(švelerje)

in stoječe hraste kupujemo proti takojšnjemu plačilu po najvišjih cenah

BRATA BATIČ — CELJE.

V VSAKO HIŠO »DOMOLJUBA«

OBLEKA

iz močnega sukna 465 Din, ševjota 630 Din, kamgarna 900 Din, delavko hlače 58 Din, hlače iz sukna 96 Din, kamgarna 160 Din, fantovska obleka iz sukna 100 Din, iz pamučne tkanine 62 Din, dlmaka sukna double, kratka 350 Din, dolga 500 Din, fantovska suknja 200 Din, klobuk trpežen 54 Din, f. n. 70 Din, moderd 88 Din, iz pliša 125 Din, iz sajle diake 180 Din, vse v najboljši kvaliteti r. sp. šilja veletrgovina

R. STERMECKI, Celje št. 19. Slov.

Zahtevajte zastoj takoj ilustrirani cenik z več tisoč slikami. Kar ne uganete se zamenja ali vrne denar.

Naročila čez 500 Din poštnine prosta.

Adria Adria Adria Adria

prašek

za

pecivo

Adria Adria Adria Adria

Zadružna gospodarska banka d. d.

Telefon št. 2057, 2470 in 2979.

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10

Brzjav.: Gospobanka.

Kapital in rezerve skupno nad Din 16,000.000.—, vloge nad Din 300,000.000.—.

Izvršuje vse vrste bančnih poslov pod najugodnejšimi pogoji. Prodaja obveznic 7% drž. invest. posojila ter 2 1/2% vojne odškodnine in vseh vrst vrednostnih papirjev tudi na obroke pod zelo ugodnimi pogoji.

Glavno in največje zastopstvo v Sloveniji za prodajo srečk Državne razredne loterije.

Izdatelj: Dr. Franc Kulovec.

Urednik: Franc Zabret.

Za Jugoslovansko tiskarno: Karel Češ.